

Πέμπτη 4 Απριλίου 2019

Είμαι τουλάχιστον τρισευτυχισμένος σήμερα έφτασε η μέρα για την εκδρομή με το περιβαλλοντικό. Κλασικά είμαι στη γιαγιά μου έχω ετοιμάσει τη βαλίτσα από το προχθεσινό βράδυ και η μέρα μου ξεκινάει με ένα πολύ όμορφο ξύπνημα. Κατεβαίνω κάτω δίνω ένα πολύ μεγάλο φιλί στη γιαγιά μου η οποία μου έχει ετοιμάσει ήδη τρία βραστά αυγά όχι μελάτα γιατί φοβόμαστε και το λεωφορείο. Επίσης έφαγα ένα τοστ! Αφού χαιρέτησα τη γιαγιά μου πήγα στην πλατεία να περιμένω τη μαμά του Τάσου να με πάει στο σχολείο όπως γίνεται πάντα. Όλοι οι συμμαθητές μου έμοιαζαν πολύ χαρούμενοι ήτανε πανέτοιμοι με τις βαλίτσες τους, άλλοι είχαν πάρει μικρές βαλίτσες και άλλοι είχαν πάρει τεράστιες! Κάναμε προσευχή και μπήκαμε στο λεωφορείο. Προτίμησα να κάτσω μπροστά μπροστά συγκεκριμένα στα δεύτερα καθίσματα γιατί είχα μεγάλο άγχος να μην ζαλιστώ. Φυσικά είχα πάρει δραμαμίνη! Η διαδρομή κύλησε γρήγορα και ευχάριστα, στο λεωφορείο περάσαμε τέλεια! Ούτε που κατάλαβα πως πέρασαν περίπου 7 ώρες μέσα σε ένα λεωφορείο. Τραγουδήσαμε...χορέψαμε αλλά το καλύτερο ήταν ότι χωριστήκαμε σε δύο ομάδες και παίξαμε " πες βρες " μαζί με τις καθηγήτριες! Ξέχασα να αναφέρω πως μαζί μας στην εκδρομή είχαν έρθει η κυρία Ζαχαριάδου φυσικά η κυρία Τσιρώνη και η κυρία Κουτελιά. Και οι τρεις τους ήταν πολύ ευχάριστες και προσιτές. Εμείς είμαστε με τη Ζαχαριάδου...χάσαμε... αλλά δεν πειράζει υγεία όπως λέει και η Ντιάνα. Αφού περάσαμε το Ρίο-Αντίρριο και φτάσαμε μέχρι την **Άρτα** κάναμε μία στάση για να δούμε τα γεφύρι. Πολύ εντυπωσιακό! Είχα αναλάβει χρέη φωτογράφου για την αγαπημένη μου Τζώρτζη. Επόμενη στάση το χωριό **Πλατανούσα**...Εκεί μας περίμεναν η κυρία Κατερίνα την οποία την έβαλα μες στην καρδιά μου ήταν ο πιο ευχάριστος άνθρωπος που θα μπορούσαμε να συναντήσουμε και την κυρία Αγγελή εξίσου καλή. Αφού γνωριστήκαμε με μερικά παιχνίδια μπήκαμε στο λεωφορείο για να μας κατεβάσει λίγο πιο κάτω για μία πεζοπορία δίπλα στον ποταμό **Άραχθο**...Μαγεία...Τελειώνοντας την πεζοπορία φτάσαμε στο ξενοδοχείο..."**Το γεφύρι της Πλάκας**". Θα ήμουν στο ίδιο δωμάτιο με τον Δημήτρη φυσικά...τον Γιώργο και τον Κωστή (μετά από πολλές φωνές και τσακωμούς). Τακτοποιηθήκαμε και μπήκαμε για άλλη μία φορά στο λεωφορείο για να πάμε κάπου να φάμε μιας και όλοι πείναγαν μετά από μία τόσο γεμάτη μέρα. Η ταβέρνα που πήγαμε να φάμε λεγόταν "**Μερακλής**" όνομα και πράγμα. Εγώ παρήγγειλα μία χοιρινή μπριζόλα ήρθε σχετικά γρήγορα αν φανταστείς πως η Κάρμεν έφαγε τα σουβλάκια της τρεις ώρες αργότερα. Κουρασμένοι επιστρέφουμε στο ξενοδοχείο! Μα φυσικά και δεν κοιμηθήκαμε αμέσως! Τα κορίτσια είχαν έρθει στο δικό μας δωμάτιο μιας και ήταν το πιο μεγάλο. Παίξαμε jungle speed, είπαμε εντυπώσεις και φυσικά είπαμε το πρώτο "Χρόνια Πολλά" στη Μαργίετα με μια τούρτα.

Παρασκευή 5 Απριλίου 2019

Ξυπνήσαμε κατά τις 8:00! Και φυσικά κατεβήκαμε κάτω για να πάρουμε το πρωινό μας. Εγώ προσωπικά έφαγα λουκουμάδες με μέλι ένα μπολ με δημητριακά και γάλα. Αν και δεν έπρεπε...έφαγα και ένα κέικ! Ετοιμαστήκαμε... φόρμες αθλητικά φούτερ κλπ. Στην είσοδο του ξενοδοχείου μας περίμενε η Κυρία Κατερίνα η οποία είχε φέρει κάτι φανταστικά πορτοκαλί αδιάβροχα... το πρώτο μέρος που θα πηγαίναμε την Παρασκευή ήταν το σπήλαιο της "**Ανεμότρυπας**". Εκείνη τη μέρα θυμάμαι πως έριχνε μερικές ψιχάλες αλλά εμάς δεν μας πτόησε τίποτα στο κάτω-κάτω είχαμε και τα αδιάβροχα. Το σπήλαιο ήταν ανυπέρβλητο...φανταστικό...μαγευτικό, απίστευτο...θαυμάσιο... ίσως το αγαπημένο μου μέρος που πήγαμε! Είχαμε χωριστεί σε δύο γκρουπ προκειμένου να μπούμε μέσα Εγώ ήμουν στο πρώτο γκρουπ μαζί με την κυρία Ζαχαριάδου. Το σπήλαιο ήταν γεμάτο με σταλακτίτες και σταλαγμίτες ποτέ δεν τους ξεχωρίζω ποιοι είναι ποιοι... συναντήσαμε και

μωρά νυχτερίδες!!! Αφού περιηγηθήκαμε σε όλες τις αίθουσες της Ανεμότρυπας ανεβήκαμε πάνω σε μία μικρή καφετέρια σαν σαλέ. Εκεί και αν περάσαμε τέλεια! Μέχρι να περιηγηθεί το δεύτερο γκρουπ στο σπήλαιο εμείς πήραμε μία ζεστή σοκολάτα καθίσαμε σε έναν ακάλυπτο με τζαμαρίες και παρατηρούσαμε τη φύση... εεε καλά όχι και όλη την ώρα... παίξαμε jungle speed. Ξαναμπήκαμε στο λεωφορείο και ταξιδέψαμε για πολλή ώρα! Κάποια στιγμή φτάσαμε σε ένα ύψωμα στη μέση του πουθενά που μπορούσαμε να παρατηρήσουμε δύο χωριά τους **Καλαρρύτες** και το **Συρράκο** τα οποία έχουν έχθρα μεταξύ τους και τους χωρίζει ο ποταμός Χρούσιας. Ανεβήκαμε στην πλατεία μιας εκκλησίας πάνω στο λόφο όπου μπορούσαμε να δούμε όλο το φαράγγι... Νομίζω πως το όνομά της ήταν **Άγιος Γεώργιος**, αλλά δεν παίρνω και όρκο. Αργότερα πήγαμε στο Συρράκο... δεν υπήρχε οδικό δίκτυο μέσα στο χωριό για αυτό και το λεωφορείο μας άφησε μπροστά στην είσοδο του γεφυριού που ενώνει το χωριό με το σύγχρονο δρόμο...Μου έκανε εντύπωση πως όλα μα όλα τα σπίτια ήταν χτισμένα από πέτρα και οι σκεπές τους επίσης από πέτρα με μία ιδιαίτερη τεχνοτροπία. Τα σπίτια ήταν απλωμένα στην πλαγιά πολύ κοντά το ένα στο άλλο...υπήρχε μία γαλήνη και μία ηρεμία! Άλλωστε στο συγκεκριμένο χωριό το χειμώνα δεν ζει κανένας εκεί. Και το χωριό είναι ανοιχτό προς τους επισκέπτες Παρασκευή, Σάββατο και Κυριακή. εκεί επισκεφθήκαμε το **Αρχοντικό σπίτι του ποιητή Κώστα Κρυστάλλη** το οποίο έμοιαζε με λαογραφικό μουσείο και μία εκκλησία στην οποία μας μίλησαν για το ρόλο του Συρράκου στην επανάσταση. Στη συνέχεια είχαμε λίγο ελεύθερο χρόνο και μπορούσαμε να περιηγηθούμε στο χωριό. Εμείς βέβαια πήγαμε σε μία ωραιότατη ταβέρνα και φάγαμε σουβλάκια στην οποία μπόρεσα να δω και το μεταγλωττισμένο που βλέπω κάθε μεσημέρι με τη γιαγιά μου τη " βασίλισσα της καρδιάς " (εγώ με Αλεξάνδρα). Επόμενη στάση " **το μοναστήρι της Κηπίνας** " το οποίο είναι χτισμένο μέσα στο βράχο και είναι πολύ εντυπωσιακό να το βλέπεις από χαμηλά. Μπήκαμε μέσα φυσικά είδαμε τα κελιά των μοναχών...πολύ νοικοκυρεμένα. Είδαμε την εκκλησία και ένα μικρό σπήλαιο που ακουγόταν ο ήχος του ποταμού! Μετά από αρκετή ώρα μέσα στο λεωφορείο φτάσαμε στο Κέντρο Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης Πραμάντων...εκεί ήρθε να μας μιλήσει ο κ. Γιώργος Πολύζος, ένας κυριούλης που κατασκευάζει αρχαία ελληνικά μουσικά όργανα και κάποια από αυτά, από το κέλυφος χελώνας. Παρουσιάσαμε κάποια ομαδική δουλειά για λίγο στο Κ.Π.Ε και επιπλέον σβήσαμε και την τούρτα της Μαργιέτας! Μετά μας άφησαν ελεύθερους να πάμε όπου θέλουμε στα Πράμαντα για να φάμε...ψάξαμε αρκετά. Εν τέλει καθίσαμε σε μια παραδοσιακή ταβέρνα που είχε καλαμάκια...Γυρίσαμε στο ξενοδοχείο και κλασικά κάναμε βόλτα στους διαδρόμους.

Σάββατο 6 Απριλίου 2019

ΑΧΧΧ τελευταία μέρα:(Στενοχωρήθηκα βέβαια γιατί περνούσαμε τέλεια αλλά η εκδρομή ΔΕΝ είχε τελειώσει. Αφού φάγαμε πρωινό βάλουμε τις βαλίτσες στο λεωφορείο και κατευθύνθηκαμε προς το **Ελληνικό**, ένα χωριό που ήταν στο δρόμο μας για την επιστροφή. Εκεί υπήρχαν πολλά γλυπτά από ανακυκλώσιμα υλικά και από μάρμαρο από διάφορους καλλιτέχνες, αλλά κυρίως του Θ. Παπαγιάννη. Αρχικά πήγαμε στο "**μοναστήρι της Τσούκας**" πανέμορφο, όλο πέτρινο με φανταστική θέα...υπέροχο. Τελευταίος σταθμός της εκδρομής μας ήταν το "**Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης Του Θ. Παπαγιάννη**" τουλάχιστον έτσι νομίζαμε...το οποίο ήταν με μια λέξη "ασύλληπτο" είχε ένα πανέμορφο κήπο με γκαζόν παιδική χαρά και πάρα πολλά γλυπτά, όπως ένα φίδι από παλιά σίδερα για το δέρμα του ΚΑΙ μέσα είχε χιλιάδες αλουμινένια τενεκεδάκια. ΑΠΪΣΤΕΥΤΟ! Είχε και άλλα ζώα, όπως μια αντιλόπη, μια αγελάδα, αλλά κι ένα κίτρινο γλυπτό που έμοιαζε με μικροσκόπιο. Στη συνέχεια μπήκαμε στο εσωτερικό του μουσείου το οποίο συστεγάζεται με το δημοτικό σχολείο του Ελληνικού. Ήταν πέτρινο και πολύ σύγχρονο...πολύ θα ήθελα να είχα ένα

τέτοιο σχολείο...Και να φανταστείς ότι είχε μόνο 15 παιδιά που κάνανε μάθημα στο ισόγειο, ενώ το μουσείο ήταν στον όροφο. Είχε τα πάντα...αγάλματα, μινιατούρες, αλλά και με κανονικό ύψος...Αρχαία Ελλάδα, αλλά και Σύγχρονη..προσφυγιά... καθημερινή ζωή μέχρι και μια αναπαράσταση ολόκληρης τάξης με αγάλματα σε κανονικό ύψος από γύψο. Α Π Ι Σ Τ Ε Υ Τ Ο! Αφού μπαίνουμε στο λεωφορείο, ξέροντας πως ήρθε η ώρα για το ταξίδι της επιστροφής...οι καθηγήτριες μας ανακοινώνουν πως θα πάμε στα "Γιάννενα"! Πετάξαμε από τη χαρά! Θεωρώ πως στα Γιάννενα θα μπορούσα να μείνω γιατί είναι μια υπέροχη πόλη...μοιάζει και με το Ναύπλιο. Εκεί κάναμε βόλτες φάγαμε και όλα μια χαρά! Στο δρόμο της επιστροφής ένοιωθα πολύ ευχαριστημένος και πολύ χαρούμενος όπως και στην αρχή της εκδρομής. Αυτή την εκδρομή δεν θα την ξεχάσω ποτέ for sure. ΓΙΑΤΙ ΆΛΛΩΣΤΕ ΑΥΤΑ ΘΑ ΕΧΩ ΝΑ ΘΥΜΆΜΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ !!! ΚΥΡΙΑ ΖΑΧΑΡΙΑΔΟΥ ΣΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΑ ΠΡΆΜΑΝΤΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΌΝΙΤΣΑ ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ ΕΙΣΤΕ ΤΟΣΟ ΑΣΥΛΛΗΠΤΗ ♥. ΕΠΪΣΗΣ ΈΝΑ ΜΕΓΆΛΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ΣΤΗΝ ΚΥΡΪΑ ΚΟΥΤΕΛΪΆ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΚΥΡΪΑ ΤΣΙΡΪΩΝΗ ΠΟΥ ΜΑΣ ΣΥΝΌΔΕΨΑΝ ΜΕ ΌΛΗ ΤΟΥΣ ΤΗΝ ΚΑΛΪΗ ΔΪΆΘΕΣΗ. {ΠΑΡΕΜΠΙΠΤΌΝΤΩΣ ΕΜΕΪΣ ΕΪΜΑΣΤΕ ΟΙ ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΪΣ ΣΤΟ ΠΕΣ ΒΡΕΣ.}

Γιώργος Δήμας